

отряда, единъ на лѣва страна, доволно далечъ отъ другия, който занимавалъ центра и отъ тамъ нападалъ. Руския солдатинъ не е билъ побѣденъ; той се е биялъ безъ страхъ, надвивалъ цѣль редъ прегради, подъ убийственний огънь той държалъ и държалъ юнашки своитѣ мѣста, като умиралъ върху тѣхъ, додѣто дошла заповѣдъ на отстъпване. Офицеритѣ подавали примѣри на самоотверженностъ; отъ три полка 72 офицери били извадени изъ строя, въ това число 22 паднахли жертва убити съ сабя въ ржка, и петъ сжщия день умрѣли отъ тежки рани. Отъ тримата полкови командири двамата сложили главитѣ си на бойното поле 2,771 солдати били убити и ранени.

Но това сражение не излѣзло ефтино и за турцитѣ. Споредъ тѣхното исповѣданье тѣ загубили до 4000 убити и ранени. Неприятеля, който е ималъ таквизъ голѣми сили, не са восполозвалъ отъ своята побѣда. Османъ паша, когото отпослѣ въздигнахъ въ небеса, нарекохъ и «великъ» и «генеалень», не показа никаква извънредна способностъ като военни чловѣкъ. Той не само, че не преслѣдвалъ рускитѣ войски, но даже не са опиталъ да нападне на тѣхъ, когато тѣ сж спрѣли и завзели позиции въ Бресленица и Българени.

Генераль-лейтенантъ баронъ Криденеръ не смѣялъ да нападне скоро на неприятеля. Но щомъ испросилъ позволение, отъ главнокомандующия приготвилъ са за втора сериозна атака (нападанье), опредѣлена на 18 юлия. Криденеръ довелъ останжалитѣ части на своя корпусъ изъ Никополь, който билъ завзетъ отъ румжнскитѣ войски и отъ 19-й Костромски полкъ. Самъ Главнокомандующия довелъ на подкрѣпление двѣ бригади подъ началството на генераль-лейтенанта князя Шахов-